

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-02-2023

Santa Missa d'acció de gràcies a la capella de les Operàries Parroquials

6 de febrer. Lectures del dilluns de la 5a setmana del temps ordinari

Primera lectura: Déu digué: --Que hi hagi a la volta del cel uns llumeners per a separar el dia de la nit i assenyalar les festivitats, els dies i els anys, i que des de la volta del cel il·luminin la terra. I va ser així. Déu va fer els dos grans llumeners: un de més gran que governés el dia i un de més petit que governés la nit; va fer també les estrelles. Déu els col·locà a la volta del cel perquè il·luminessin la terra, governessin el dia i la nit i separessin la llum de les tenebres. Déu veié que tot això era bo. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el quart dia. (Del llibre de Gènesis, 1, 14-19).

Salm Alegra't Senyor per totes les seves criatures

Beneeix el Senyor, ànima meva; Senyor i Déu meu, immensa és la teva grandesa. Et vesteixes de bellesa i majestat, la llum t'envolta com un mantell (Salm 103).

Evangelí: Quan hagueren fet la travessia del llac, Jesús i els seus deixebles tocaren terra a Genesaret i van fondejar. Així que desembarcaren, la gent el va reconèixer. Ells començaren a recórrer tota la regió, i la gent anava duent-li els malalts en lliteres allà on sentien a dir que era. A tot arreu on arribava, pobles, viles o llogarrets, posaven els malalts a la plaça i li demanaven que els deixés tocar ni que fos la borla del seu mantell. I tots els qui el tocaven quedaven curats. (Marc 6, 53-56).

Homilia

1. És una acció de gràcies pel reconeixement "oficial" de les virtuts heroiques de Magdalena Aulina. L'Institut de les Operàries i moltes altres persones ja n'estaven convençudes, però ara és l'Església la que ha intervingut amb un acte oficial del Papa i del Dicasteri per a les Causes dels Sants (Prefecte, secretari, Congrés de Consultors Teològics, Sessió Ordinària dels cardenals i bisbes...).

És un acte públic, que difondrà l'Institut i la Postulació, perquè molts puguin donar gràcies al Senyor, unint-se a l'acció de lloança.

2. En aquesta Eucaristia ho fem també acompanyant el do de la paraula del Senyor, que se'ns dirigeix de manera especial.

Hem donat gràcies amb les paraules del salmista: "Beneeix el Senyor, ànima meva!". L'orant es diu a si mateix ("a la seva pròpia ànima") que beneeixi el Senyor.

L'Institut de Magdalena Aulina, en oració, es repeteix a si mateix --a totes i a cadascuna-- que beneeixi el Senyor Déu per les seves meravelles. Ell és "tan gran", "revestit de majestat i d'esplendor, envoltat de llum com d'un mantell".

A la tornada del salm hem repetit: "Que el Senyor gaudeixi per totes les seves criatures". En particular, gaudeix per la seva serventa, Magdalena Aulina, les virtuts de la qual han estat reconegudes, viscudes fins a un grau heroic.

Nosaltres estem particularment convidats a participar de l'alegria de Déu, repetint-lo -com és tradició de l'Institut- "a tu, oh Déu, et lloem, et beneïm Senyor".

3. En el primer capítol del llibre del Gènesi (obra de la tradició sacerdotal) es narra que Déu crea per amor. El símbol utilitzat és el septenari (la setmana...). El número set indica perfecció i harmonia.

L'obra de Déu és creativa i ordenada: "separa" en els primers "tres dies" (la llum de les tenebres, la terra del mar, els arbres segons la seva espècie). I veié que era bo". I després "Déu va fer les dues fonts de llum", la més gran i la més petita, i va fer "les estrelles".

Podem dir que, per a l'Institut, el reconeixement oficial de les virtuts de Magdalena Aulina és com "una nova creació". Al sol podem veure Jesús, a la lluna, Maria. Les estrelles són la Gemma, la Magdalena, i totes aquelles persones, dones i homes, que Magdalena ha conegut o que l'han buscada. En particular, els que "han estat amb ella" des del principi. Aquells dels quals Magdalena va ser germana i va ser mare.

El volum recent del Pare Alfredo Simón, OSB, titulat "Magdalena Aulina, dona apòstol al cor del món", el documenta amb una gran amplitud de fonts. És commovedor llegir les cartes enviades, la rica correspondència que revela ànimes generoses i disponibles. Hi podem descobrir molts signes de la tendresa de Déu, viscuts per Magdalena Aulina i pels qui van participar en el naixement de l'Obra, que Déu va voler a través d'ella.

Perquè Déu "va veure que era bona".

4. A l'Evangeli, segons Marc, en el cap. 6, hem sentit que Jesús i els seus deixebles, "quan hagueren fet la travessia", finalment "van desembarcar".

També l'Institut ha recorregut un llarg camí: anys de recerca, de feina, d'escolta, de pregària... Esperances i desil·lusions... Una llarga Causa. Finalment hi ha hagut una arribada. No pas la definitiva. Però sí que és un lloc d'aterratge segur, fonamental, que dóna seguretat i alegria.

A l'Evangeli, proclamat avui, Jesús no parla. La seva presència, el seu efecte a les persones, la seva capacitat per suscitar un esdeveniment parla per si mateixa. Sembla que fugi, però en realitat és per permetre que la gent el persegueixi i el reconegui. Tan aviat com se'l reconeix, és inevitable córrer cap a ell. Cadascú, quan adverteix que la seva vida està malalta, hi recorre.

Quan et deixes trobar per Crist, la vida sana. I Crist es troba en totes aquelles experiències d'amor que "donen la volta" a la nostra existència, fins a reiniciar-la.

És la gran experiència que tots hem tingut i seguim tenint. És l'experiència que Magdalena Aulina ha viscut de primera mà. Va ser curada quan semblava que la mort era a prop. La seva Obra es va salvar, quan semblava que, recent nascuda, estava a punt de ser ofegada.

Hi ha molts malalts que necessiten ser salvats. No només curats. Només Jesús ho pot fer. Només cal tocar la seva túnica. Després de suplicar-li. Llegint l'Evangeli d'avui –i escoltant la súplica dels malalts, de "tocar-lo" per ser curats– es pot pensar que hi ha almenys una mica de superstició en tot això. Pot ser. Però també hi ha una mica de fe. De fet, molta. Perquè havien recorregut un llarg camí -venien de tota aquella regió, diu l'Evangeli- i també s'havien fatigat molt per arribar a Jesús, i on sigui que sentien que hi era, els portaven els malalts en lliteres. Perquè l'havien "reconegut".

Vet aquí la tasca que ara es renova a l'Institut de Magdalena Aulina. Es tracta de continuar "l'Obra de Déu". Per intercessió - per mediació - de Magdalena Aulina es tracta de presentar Jesús als malalts i als qui pateixen. Que puguin "tocar el mantell". Amb confiança i sense gaire enrenou. Millor en silenci. Demanant el miracle, perquè Magdalena Aulina pugui ser declarada "beata". És el proper port.